Historical Society

PŘÍTEL LIDU.

ROČNÍK VIII. WILBER, NEBRASKA, VE ČTVRTEK DNE 18. KVĚTNA 1899 ČÍSLO 36

Telegramy zámořské.

Vídeň, 14. května.—Stávkový výbor v Náchodě požádal správu statku schaumburg-lippeského o příspěvek ku stávkovnímu fondu. Správce Kampe odpověděl výboru, že má soustrast se strádajícími stávkaři, še však musí pomoc odepříti, poněvadž by to znamenalo jen prodlužování nepokojů a k tomu ruky své přiložiti nemůže, Dělnické listy vyzývají přátele stávkářů, aby bojkotovali pivo schaumburg-lippeského pivovaru.

Kus skály sřítivší se se Stephanshohe u Teplic pobořil dům v Pragerstrass.

Řím, 13. května.—Vatikán obdržel delší sensační zprávu od náboženských řádů na Filipinách, ve které líčeny jsou americké ukrutnosti, protestuje se proti hromadnému vraždění a marnému ničení majetku a papež žádán je, aby zakročil. Praví se že papež je velmi pohnut, však zdráhá se ve věci té přímo na presidenta McKinleye se obrátiti obávaje se odbytí. Arcibiskup st.-panlský Ireland dle všeho jednati bude jako prostředník.

Největší událost týdne jest zde odjezd vévody Abruzzského do Skandinavie odkud vydá se ku severní točně. Vévoda odepřel úřadní loučení a odjel tiše. Doufá v úspěch. Zavazadla jeho čítala 1500 beden, Každá třída beden má svou barvu, v zájmu snadnějšího poznání.

Vévoda veze s sebou též automatické piano a 1000 lahví likéru. Mimo vévody výpravy zúčastní se dva italští námořní důstojníci, lékař, dva italští plavci, 4 alpští průvodčí a 10 norských plavců. V Archangelsku najati budou Eskymáci, kteří na starostí budou míti 120 psů pro sáně. Cesta trvati bude 18 měsíců a státi bude 3 miliony franků, čtvrtinu hradí král italský. První stanicí výpravy bude země Frant. Josefa. Vévoda prohlašuje, že rozhodnut jest stihnouti severní točny, anebo nejméně dostati se dále než jeho předchůdci, anebo nikdy se nevrátit.

Zdá se, že za vylíčených okolností podobná výprava je spíše cestou pro zábavu, třeba by byla k severu točně.

Hag, 13. květ.—Baron de Staal a ostatní ruští delegaoi mezinárodní konference míru přibyli sem dnes večer jako první úřadní zástupci. Američtí delegáti očekávání jsou ve středu. Jak obyvatelé města tak i vládá učinili velkolepé přípravý, aby delegáti konference a podobní hosté náležitým způsobem byli přijati. Je zde již mnoho cizinců, kteří za najaté byty slušné ceny zaplatili.

Byty delegátů najaty byly na šest neděl, z čehož vysvítá, že dle všeobecného náhledu konference dosti dlouho potrvá. K hlasování oprávněno bude na 120 delegátů. Učiněna bylo opatření, aby do "Huis Ten Bosch", kde rada bude zasedati, nedostaly se osoby nedovoleným způsobem.

Walladolid, 14. květ.—Nepokoje studentské, vyvolane jedním studentem ze zdejší university a kadetem se zde dnes večer opakovaly. Nejen studenti, ale i dělníci súčastnili se nepokojů. Později i důstojníci súčastnili se rvaček. Jeden výtržník byl zabit a mnoho jiných zraněno, mezi těmi tři studenti a čtyři kadeti velmi nebezpečně. Policie a četníci konečně lid rozehnali.

Paříž, 14. květ.—Americký vrchní výstavní komisař Ferdinand W Peck odejel dnes do Spoj. Států. Mnoho přátel a známých provázelo ho na nádraží.

Krátce po půlnoci vypukl oheň v bursovní budově a šířil se s úžasnou rychlostí. Kolem bydlící byli velice poděšeni, neboť se obávali, že požár rozšíří se na jejich obydlí. O 3. hodině byl rozpoutaný živel opanován. Budova jest uvnitř částečně zničena.

Kubánec jménem Juan Fernandez dostavil se k výstavní komisi řiditelů a žádal o vyhražení místa na výstavišti pro kubanké odělení. Jeho žádost však byla zamítnuta a sděleno mu, že musí býti ptvrzena americkou vládou ve Washingtoně.

Paříž, 14. květ.— Osud Dreyfusův visí na nitce. Čtyřicet členů kasačního soudu rozděleno je ve dva rovné tábory, polovice pro revisi, polovice proti. Jen asi pět soudců je dosud nerozhodnuto a bude záležeti na tom, ku které straně se připojí. Soudcové tito budou asi následovati zpravodaje, který celý případ pečlivě prostudoval a o něm zprávu podávai a jeho rozhodnutí nezůstane bez vlivu na ně.

Emil Ollivier, bývalý ministerský předseda, vyslovil se tu: "Kabinet klońí se k pádu a dny jeho jsou sečtěny. Jakmile soud rozhodnutí vydá, ministerstvo padne. Ribot bezpochyby stane se jeho nástupcem. Nemohu říci, budou-li někteří důstojníci nebo kdo jiný stíhán, bude-li Dreyfus osvobozen."

Marseillích došlo k veliké pouliční výtržnosti k vůli Dreyfusoiv, okna vytlučena a mnoho škody naděláno.

Bukarešť, 13. květ. Cela země postižena jest velikým suchem a všude obbývá se modlení za dešť. V Brile, na dolním Dunaji, všechen obchod byl zastaven a obyvatelstvo koná denně modlení a procesí do polí, kdež je zajímavá podívaná na statkáře, sedláky i cikány, již se v v kleče společně za odvrácení sucha modlí.

Vídeň, 14. květ. Řeka Vídeňka stále stoupá a spojení města s Hietzingem a Schoenburnem po železnici jest úplně přerušeno.

Liberalové na dolnorakouském sněmu rozhodli se, že se budou schůzí vzdalovati z oposice k antisemitům tak dlouho, dokud se jich vláda nezastane. Jsou ve slabé menšině a může dojít na obstivenci.

Policie zatkla tu jistého Engela na obžalobu, že po dlouhý čas cvičil mladé dívky v kradežích. Měl k tomu účelu zvláštní školu. K prozrazení přispěl poslední kousek jeho deery Julie. Tato přisedla do železničního kupé k obchodnímu cestujícímu Grillovi, kouřila cigarettu a také mu jednu nabídla. Uspala jej, okradla a zmizela. Tímže spůsobem oloupen i jistý Kandel. Jména Engevých žákyň se zjišťují a v zatýkání se pokračuje.

Petrohrad, 13. květ.— Vláda zapověděla židům usazovati se v tomto městě, pokud tu domovského práva nemají. Čtyři francouzští židé byli vypovězeni.

Berlín, 15. květ. Filosofická fakůlta berlínské university opětně zamítla, ayb byl soukromý docent pr. Arons, ze svého místa sesazen a odstraněn.

Hag, 15. květ.— Mgr. Tarnassi, papežský nuncius, odjel dnes do Paříže na rozkaz kardinála Rampolly, papežského sekretáře čímž protestuje se u papežské stolice proti zamítnutí papežského delegáta na konferenci míru.

Prvním činem konference je tedy zamítnutí Vatikánu Tarnassi dostal z Říma rozkaz, aby v Hagu se neobjevoval dokuď konfernce potrvá.

Papežská stolice šla tak daleko, že nuncius odebral se k holandské vládě a žádal jí, aby ho také na konferenci pozvala z pouhé zdvořilosti, aniž by mu dala právo k hlasování.

Žádost ta však byla odmrštěna ruským zástupcem Staalem, aniž by podáno bylo jaké vysvětlení. Patrno, že rada ovládána bude Ruskem. Angličtí a američtí delegáti sami o ctnou se uprostřed tajností, intrik a formalit.

Delegáti trojspolku. Rakouska, Německa a Italie, státi budou při sobě, aby odrazili každy návrh na odzbrojení ano na pouhé zmenšení zbrojení, však přístupni budou návrhu na zřízení mezinárodního smírčího soudu.

Staal odevzdal dnes Beaufortovi, zahraničnímu ministru holandskému řád Alexandra Névského, který car věnoval mu v uznání za jeho zásluhy W.T. Stead, angliccký redaktor, jest náčelníkem hnutí neůřadní rady míru, která možná bude míti daleko sáhlejší úspěch než porada carova. Najal ve městě velký dům, shromáždil kolem sebe myslitelé a lidumily všech národností.

Palác, kde porada míru bude se konati, střežen je vojském tak jako všechny ulice k němu vedoucí. To stalo se hlavně na žádost carských zastupců.

Paříž, 13. květ. Major Cuignet jenž dal dopisy "Petit Journalu" ku otištění o Dreyfusově aféře, byl propuštěn od armáy. Freycinet také musel resignovat pro záležitost Dreyfusovu.

Dr. Arons přednáší a silozpytu a ve své hodnosti co soukrmný docent nikdy v ničem nepochybil, ale on je členem socialně demokratické strany a proto ministru vyučování dru. Bossovi trnem v oku.

Již před delším časem činil ministr Bosse pokusy, aby neoblíbeného soukromého docenta za pomoci fakulty vyštval z jeho místa, avšak fakulta myslela, že se to může odbýti pouhým napomenutím, ale to Bossovi nijak nestačilo.

Věc přišla ve snému na debatu a tam vyslovena mínění, že člen socialně demokratické strany nemůže zastávati místo soukromného docenta. Byl vypracován zákon zvaný lex Arons—, který dává státnímu ministeriu právo, po předběžném vyslechnutí fakulty, každého soukromého docenta s jeho místa odstranit který se učinil nehodným vážnosti a důvěry, jež jeho povolání vyžaduje.

Na základě tohoto zákona zavedeno disciplinární jednání proti dru. Aronsovi a nejprvé byla fakulta vyslechnuta. Tato nyní promluvila a opětně se rozhodně prohlásila proti odstaanění soukromého docenta. Nyní vstoupí státní ministerstvo do činnosti a jeho rozhodnutí jest ne pochybné.

Porážka ministra Bosse je tím citelnější, že se stala již v druhém případu.

Před časem napsal professor Delbruck brožuru, v níž odsuzoval pruskou vládu, že vypovídá Dány a jiné cizince ze země. Ministr Bosse žádal odstranění profesora Delbrucka, ale jeho žádost byla profesory též zamítnuta. Svoboda smýšlení i svoda slova na universitě bylo obhájena a zachována. Profesoři se nelekají, že tím urazí císaře Viléma.

Londýn, 13. květ. Zmrzačelý zametač ulic Arthur Fitzhardinge Wanklyn, žádal o to, aby směl užívati titul "hrabě Berkeley", neboť jeho děd, Thomas Morton Fitzhardinge z osobních důvodu se ho zřekl. Tak zvaný "Earl" je 40 roků stár pracoval ve svem mládí v uhelnách jižního Walesu a posléze se stal veleznámou osobností mezi zametači Londýnských ulic.

Berlín, 13. květ. Až doposud bylo zvykem dovolit kritiku parlamentárních udajů. Nyní však se pruská sněmovna rozhodla zakročit soudně proti čtyeřm socialním časopisům, které vedly ostrou kritiku o debatě o volném přesídlení se.

Praha, 14. květ. Německý student Josef Grohne byl zde pětkrát bodnut nožem od jednoho českého studenta. (Patrně jedná se tu zase o buršáckou provokaci, kterou slynou němečtí studenti v Praze.)

Z pohraničných krajů u Rudohoří a Krkonoš docházejí stále vážnější zprávy o povodních. Mnohé osady jsou zatopeny a není pochybnosti, že záplava si vyžádá i několik lidských životů za oběť.

Londýn, 16. květ. Dle zvláštních depeší zaslaných z Kapsa zdejšímu Daily Mail jest patrné, že Kruger, president zaválské republiky (Afrika) připravuje se vážně k obraně proti Anglii. Na hranicích zřizují se pevnosti a zákopy a veškeré republikánské vojsko strojí se do po'e. Jak známo chce Anglie vypudit bory z Transvaalu a osadit týž angl. kolonisty.

Tornado v Texas.

Krajina v okolí uhelných dolů a velké osady Hondo, Tex., byla dne 12. tm. navštívena hrozným cyklonem. Mezi všechno běsné řádění živlů, hrnuly se z rčerných oblak kroupy, vlastně velké kusy ledu, nimiž bylo roztlučeno vše, co tornadem ušetřeno ostalo. Kol 30 osob zahynulo, mnoho lidu se pohřešuje a velký počet lidí leží zraněn. Uhlodoly byly v značné míře poškozeny, takže opravy pohltí velký náklad. Město a okolí obydleno je většinou Mexičany, kteří zde v dolech pracují. Superintendent dolů, Američan McKinney, byl při této bouři usmrcen.

Z FILIPIN.

V posledním týdnu došlo z Filipin více zpráv, které na vzájem si odporují. Tak na př. bylo sděleno do Londýna, že Američané žádali Aguinalda za příměří a že jsou bojem unaveni atd.

Jisto jest, že povstalci dosud nepomýšlí se vzdáti, nebo v bojích se pokračuje.

Dne 17. tm. dobyl gen. Lawton znamenitě upevněné místo San Isidoro, které bylo zásobištěm brigády povstaleckého vůdce gen. Del Pilar, který po krátkem boji oznámil, že jest hotov město vzdáti za čestných podmínek, na čež Američané přistoupili. Jest to totéž místo, odkud Aguinaldo uprchl v kočáře dále na sever dne 29. dubna. Nemocnice zdejší nalezena v stavu bědném a v pravém smyslu slova nacpána raněnými povstalci, jež nachází se nyní v zájetí gen. Lawtona. Hlavní tábor nalézá se as 5 mil od města a jest jisto, že vůdce ten utrpěl značnou porážku, že stratil zásoby atd.

Sděluje se dále, že gen. Del Pilar ztrácí všechnu důvěru v Aguinalda a jeho vládu.

S předním vojem není žádné jiné spojení možné než prostřednictvím holubí pošty a všechny zprávy, jakož i předešlá přináší holubi do Manily.

U Calmupitu narazily dělové lodice dne 15. tm. na tlupu povstalců v křoví ukrytých, kteří zahájili na lodě prudkou palbu. Při této šarvátce byl zabit jeden seržant od lehkého dělostřelectva z Utah.

Domorodci, jež hledají ochrany u našeho vojska, nakazují vojáky málomocenstvím. Doba deštů a venastaia a americké vojsko hrozně trpí.

Aguinaldo telegrafoval do Hong kongu, že nemá žádného úmyslu vzdáti se Američanům a že v boji bude pokračováno.

Gen. Otis nemá též žádný úmysl zastaviti nepřátelství, nýbrž pokračuje neustále v boji, řka, že neustane ani na minutu. Brigada Lawtonova zdárně, úspěšně a rychle pokračuje na sevor.

Filipinci opevněni u San Idetonso, severně o l Balingu, byli odtud vypuzeni brigádou Lawtonovou. Jeden z Američanů byl raněn.

Pluk Nebraský jest připraven k odchodu; vojáci uspořádali gen. Mc Arthurovi ovaci, připravujíce mu dar na památku. Pluk tento ztratil ode dne 2. února 225 mrtvých a raněných.

Zprávy z Kuby.

Nejčelnější časopis v Havaně a organ strany národní přinesl tyto dny článek, nímž důtklivě nabádá obyvatelstvo, aby uznalo administraci Spojených Států. Mezi jiným praví onen časopis: "Zda ještě vznáší se nějaký černý mrak nad Kubou tedy nedovede, nikdo trvale mrak ten zažehnati, než Američané. Jen oni dovedou dáti nám úplnou a toužénou neodvislost a svobodu, jen jim může se podařiti zarámovati pro nás konstituci a zavésti na celém ostrově patřičný občaský pořádek."

Gen. Gomez nechal doručiti generálnímu guvernéru Brookovi poselství, týkající se vyplacení zadrženého žoldu povstaleckým vojákům. Gomez přeje si držeti konferenci s Brookem ohledně výplaty těchto peněz, k čemuž následkem neshody a nepodajnosti některých kubánských vůdců dosud nedošlo.

Gen. Gomez svaluje všechnu vinu toho na generála Sanguilyho.

Zároveň roznesla se pověsť, že Gomez má v úmyslu ustoupiti a nebrati žádného podílů na výplatě, čemuž ovšem gen. Brooke uvěřiti nemůže, věda, že by to bylo příčinou velkých zmatků a nesnází.

Gen. Rodriguez, přívrženec Gomezův, prohlašuje zprávu tuto za lživou a popírá ji rozhodně a dokládá zároveň, že souhlasí s ním až na nepatrnou výminku všichni velitelové kubánští. Jediný Sanguilly tu a tam revoltuje, avšak vystupování jeho nestojí za povšimnutí.

Dne 15. tm. oznámil pak Gomez Brookovi svou resignaci co člen výplatního výboru, jež má vyplatiti tři miliony kubánským vojínům. Zárveň oznámil, že všichni velitelové jednotlivých sborů, jež ním co členové onoho výboru jmenováni byli, povinnost tu na sebe vzíti odepřeli a on jiný výbor jmenovati nehodlá.

Gen. Brookovi jest tedy sestaviti nový výplatní plán bez pomoci Gomezovy, který setrvati hodlá v přátelské nečinnosti.

Brook pak prohlásil, že každý voják a poddůstojník obdrží vyplaceno $75 a že jest povinnen složiti zbraň. Zda však by se tak nestalo, že bude nucen moci povstalce k odzbrojení přinutiti.

V pondělí odpoledne navštívil Gomez Brookse a oznámil mu, že vojsko povstalecké s podmínkami rozhodně spokojeno není. Vojáci odepřeli složiti zbraň a důstojnictvo stojí na tom, že má z oněch tří milionů obdržeti také svůj díl, nebo i jemu byl žold zadržen. Gomez žádá tedy Brookse, aby podrobil se této nutnosti a vyplatil důstojníkům zbytek z oněch tří milionů a aby výplatu onu svěřil purkmistrům jednotlivých měst. Brooke k tomu svolil a prohlásil, že všichni vojáci a důstojníci, jež složí zbraň, obdrží peníze. Výplatu budou konati američtí komisaři za intervence gen. Gomeze a výplata zahájena bude tak brzo, jak jen možno.

Brooke a Gomez jsou nyní v nejlepší shodě a harmonii. Gomez v příštích dnech vydá k vojsku manifest, aby složilo zbraň a aby vlastenečtí Kubánci tomu nápomocni byli.

Členové staré kubánské assembly a proti Gomezovská frakce odbývali v pondělí večer schůzi, kde Gomez prohlášen za zrádce.

Ačkoliv mnozí z protivníků Gomezových mají velký a dalekosáhlý vliv, jsou přece málomocni a nepodaří se jim nijak zabrániti, aby vojsko zbraň nesložilo a peníze nepřijale. Vůbec doufá se v příznivé vyřízení a šťastné skoncování celé věci.

Ze Santiago pak se oznamuje, že požadavek Američanů, aby vojsko povstalecké složilo zbraň za tři miliony dolarů, vyvolal neobyčejnou nevoli a roztrpčenost. Kubánci jsou toho náhledu, že ostrov měl jim být odevzdán v samosprávu hned po vzdání se a odchodu Španělů. Časopis "Independecia" volá na pomoc občanstvo, řka: "Povstaňte a zachraňte vojsko před zneuctěním a pokořením odložiti zbraň, nížvybojovalo svobodu a neodvislost této zemi!" Na všech stranách spílá se Američanům "bílých nigrů" a provokují se do krajností.

Telegrafické zurávy americké

Nový plán Mark Hanny.

Předseda republikánského národního výboru, oznamuje veřejnosti nový svůj velkolepý plán, jehož uskutečnění znamenalo by velký převrat v námořním obchodě. Hanna má totiž v úmyslu vyvolati opět k životu a pevně založiti americké obchodní a národní loďstvo, čímž se národu ušetří ročně přes dvě stě milionů dollarů. Senátor Hanna dopsal také již v této příčině všem guvernérům západních států, vyzývaje je důtklivě, aby mu u provedení jeho důležitého plánu byli nápomocni. Tímto svým přípisem, nebo lépe řečeno, oběžníkem svolává Hanna Trans-mississippský obchodní kongress, který zahájen bude dne 31. května ve Wichita, Kas., a potrvá až do 3. června. Plán tento jest ovšem výtečný, avšak nepochází nijak z "osvícené" hlavy předsedy republikánského národního výboru, Marka Hanny. Myšlénka ta jest původně Bryanova, který plán onen předložil kongresu v době, kdy byl jeho členem. A již před několika léty založen byl klub a svolán kongress v Kansas City, Mo., avšak nedošlo k tomu a to nepochybně pouze proto, že ženialní návrh ten vyšel z hlavy Bryanovy a nikoliv z hlavy některého peněžního žoku a republikánského monopolisty. A jelikož návrhu toho chopilo se nyní nejjasnější a největší republikánské světlo v zemi, doufáme pevně v jeho uskutečnění. Buďsi však tomu jak buď, Bryan bude přece otcem tohoto plánu, jejž Hanna chce uskutečniti a možno že uskuteční..

Zběsilý vrah.

Třicetiletý Joe Harvey v Howard City, Mich., střelil dne 13 tm. večer svoji manželku, své dítě, tchána Johna Logenslanyera, svou babičku, strýce a konečně sebe. Strýc Harveyho a babička bydleli na farmě míli severně od městečka a o 7. hod. večer byl krvežíznivcem zavražděni. Harvey tvrdí, že jeho strýc hádal se s babičkou a na konec prý ji nožem zabil, on prý se tomu náhodou natrefil a strýce zastřelil. Po tom se vrátil do svého domu, který je vzdálen od města dvě míle jihozápadně, kde vypálil dvě rány na svoji manželku a usmrtil ji okamžitě. Obrátil pak smrtící zbraň na své tříměsíční dítě a zranil je kulí na rameně. Krvežíznivost jeho nebyla však tím ještě ukojena, Harvey vnikl do světnice svého tchána a střelil jej dvakráte, žádná z ran těch však není smrtelná. Harvey obrátil zbraň potom proti sobě a způsobil si na krku ránu, která nejspíše přivodí jeho smrt. Mrtvé oběti jsou tedy: strýc Robert Pierson, 70letá babička a žena stejného ním věku. Manželka Harveyho seděla právě u mrtvoly své matky, která zemřela včera ráno, když byla vlastním mužem zavražděna. Strýce Piersona krvežíznivec ještě třikráte bodl. Povídání jeho, že strýc zabil babičku, jest úplně vymyšleno. Vrah nejeví žádné lítosti a také svůj čin ničím neomlouvá ani nevysvětluje. Obyvatelstvo je velmi rozhořčeno a chce trojnásobného vraha lynčovati.

Sjezd míru.

Dnes byl zahájen v hlavním městě Holandska, v Hagu sjezd zástupců všech vzdělaných zemí světa, aby porokovali o tom, zdali vzdělaní lidé mají se na vzájem ještě mordovati jako divoši v zálesácké Africe, aneb mají-li a dovedou-li žíti v pokoji vedle sebe pracujíce na blahobytu svém všeobecném. Bude to nejzajímavější všech světových sjezdů, neb sejdou se tu všichni národové, aby mluvili o všeobecném odzbrojení. Jest to už podivné, že taková otázka byla postavena v době nynější, a ještě podivnější, že byla postavena nejvojáčtějším libovládcem, ruským carem, nejmocnějším z panovníků světa, Mikulášem II. Velitel 6,000,000 vojáků nabízí světu pokoj a mír, odzbrojení a sbratření. Zdali sjezd toho docílí, aneb aspoň něco hodně blízkého tomu, kdož ví? Car vydal své provolání ku sjezdu 29. srpna 1898 a jeho ministr zahraničních věcí, Muravěv, dodal je všem vyslancům u dvora petrohradského. Anglie byla první, jež se přihlásila, neb tam se v lidu nejvíce o mír vždy pracuje. Jiné mocnosti zatím zbrojily dále. Italie hrozila, že svého zástupce nepošle, bude-li tam připuštěn zástupce papežův. Vatikán tedy nedostal pozvání a Italie slíbila své účastenství. Papež jest proti výsledku zdárnému sjezdu toho. Volá stále, že není možno hlásati "pokoj" pokud mu Italie nevydá zase "ukradené,, světské panství jeho. A bez papeže prej míru se nedocílí. Francie nadržuje papežským nárokům, ale jde do sjezdu přece. Jest proti tomu, aby se ve sjezdu zapovědělo užívati vědecky zdokonalené válečné stroje, jako podmořské lodi s torpedy, rychlopalná děla, válečné balóny, neb to vše má Francie nejdokonalejší se Soustátím, a nechce o to přijíti. Německu nevoní odzbrojení. Uvidíme, co světu upekou v brzku.

Neúroda ozimmé pšenice.

Na základě statistických dat hospodářské úřadovny uvádí se, že ozimní pšenice oseto jest na čtyři miliony akrů méně nežli roku loňského. V celku obnášel veškerem osev pro sklizeň ponechaný dne 1. května 25.900.000 akrů rozloby. Mnoho set tisíc akrů osetých ozimkou bylo zaoráno a osazeno kukuřicí. Dle jednotlivých států oseto ozimní pšenice v Kansasu 868,000, Illinoisu 701.000, Indianě 394.000 Missouri 345.000, Texasu 227.000, Ohiu 147.000, Michiganu 128.000, Nebrasce 14.000,4 Wisconsinu 120.000 a Tennessee 105.000 akrů pšenicí. Nejlépe stojí sobě pšenice v Kalifornii kde slibuje 96 procent úrody. Dobrou sklizeň od 75 procent výše vykazujou Oklahoma, Pennsylvanie, Maryland, Ohio, Indiana, Tennessee, kentucky, Virginie. Některé a to hlavní státy pšeniční stíží budou míti poloviční sklizeň.

Třetí pluk Nebrasky propuštěn.

Třetí pluk státu Nebrasky, nacházející se v táboře u Augusta, Ga., pod velením gen. Vifquina, byl na rozkaz ministerstva války rozpuštěn. Jelikož bojechtivému mužstvu nenaskytla se příležitost setkati se s nějakým nepřítelem a vybouchnouti si naň, vyzvalo svého velitele, aby nabídl služby celého pluku vládě s tím podotknutím, že celý pluk jako jeden muž jest ochoten vystřídati první pluk Nebrasky na Filipinech, který v příštích dnech bude poslán domu a rozpuštěn. Leč president děkuje prozatímně pluku za vlastenecké jeho nabídnutí, an vláda nehodlá prozatímně nahražovati první pluk Nebrasky na Filipinech, ale bude-li to potřeba vyžadovati, tedy šlechetné a vlastenecké nabídnutí mužstva 3. pluku Nebrasky bude prvně vzato v úvahu.

Dne 11. tm. opustil tedy celý 3. pluk Nebrasky tábor a vojíni ubírají se do svých domovů, kde po trapném, unavujícím a mnoha měsíců trvajícím vojanském životě v ležení opět si oddechnou a okřejou.

Válečná loď v St. Louis.

Tyto dny přistál válečný křižák Nashville v St. Louis. Jest to první válečná loď, která pustila se a brázdila vody veletoku Mississippského, vítána jsouc na celé své plavbě tisíci lidu na březích shromážděného. Do St. Louis přirazila loď min. pátek ve 12:50 dop. a zakotvila uprostřed veletoku, pozdravila město jednadvaceti výstřely z děla, na kterýžto pozdrav odpovídala baterie A Missourské narodní gardy. Mimo toho spuštěny všechny píšťaly továren a lodí v přístavišti. 10.000 lidí shromáždilo se na nábřeží, na mostě a a na střechách budov nalézalo se lidu, kde se kdo mohl zachytit. Nadšené volání, hřmění děl, hukot nebo pronikavý hvízdot továrních píšťal, to vše přímo ohlušovalo. Přístavní loď St. Louis dopravila pak k válečné lodi deputaci městské rady, mayora, zástupce obchodní komory atd. a deputace vřele je přijata kapitánem křižáku Maynardem, jakož i celou posádkou, která v plné sváteční uniformě sestavena byla na palubě. Mayor oslovil velitele lodi, uvítav jej, jeho loď i mužstvo vřelými slovy, začež kapitán srdečně děkoval. Večer pak uspořádal obchodní klub ve své nádherné místnosti na počest kapitána a důstojnictva válečné lodě skvělý banket, po němž následoval ples. Kapitán Maynard ve své krátké řeči děkoval vřele občanstvu města za skvělé uvítání a litoval, že mu nemožno déle v St. Lousu se zdržeti, aniž mu známo jest, kam vláda jej s jeho lodí v době nejkratší pošle.

Nechtí žádné rytířky.

V Kansas City, Mo., odbýván byl tento týden sjezd katolických rytířů a jedním z nejdůležitějších zástojů tu projednávaných bylo: mají li se do rytířských spolků přijímati také ženské. O tomto problemu rozvinula se debata široká a dlouhá do nekonečna a horlitelé poukazovali k tomu, že za pomoci rytířek spolky rytířské budou úžasně vzrůstati. Záležitost na to odkázána jest výboru na zákony a po podání zpráv většiny a menšiny jsou ženské 274 hlasy poraženy. Ústředním sídlem pak po dlouhém boji zvolen St. Louis, kde katolický živel jest nejsilnější.

Syrie chce svobodu.

New York, 14. květ. Ve zdejším městě prohlásila syrská junta dnes samostatnost od tureckého nadvládí. Deklarace v arabské řeči vydána byla právě zde, protože dle vysvětlení předsedy, Soustátí jest rodištěm republik. Sýřané povzbuzeni pomocí, jež se dostalo Kubáncům doufají ve zdar dobytný.

Syrská revoluční parta čítá v Soustátí prý 20,000 mužů a vůdcové tvrdí, že mají v pěti bankách dosti, peněz k zahájení boje. Také prý v Paříži, Londýně a jiných hlavních městech evropských se podobné junty nalezají. Junta v New Yorku čítá 30 mužů, jichž jména ovšem chována jsou v tajnosti.